

FEHÉRMEGYEI NAPLO

Előfizetési árak

Helyben:		Vidéken:	
1 óra	1 K.	1 óra	1-50 K.
3 óra	3 K.	3 óra	4-50 K.
6 óra	6 K.	6 óra	9 K.
1 évre	12 K.	1 évre	18 K.

Megjelenik minden hétköznap este 8 órakor.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Szent István-tér 1.

Telefon: 222.

Egyes szám: 4 fillér.

Hirdetés díjszabás szerint.

Felolós szerkesztő és lapfőigazgató: Bárány Lajos.

A második esztendő.

Elmult felettünk a világháború egy hosszú éve; elvonult felettünk sok véres nappal s fekete éjszakával s a béke hajnala még nem kelt fel. Még mindig a legnagyobb áldozatok nagy idejét éljük. Még mindig nincs vége a küzdelemnek s valamint új meg új harcokba indulnak fiaink, úgy új áldozatkészséget s új erő kifejtést sürget a társadalomtól is a harcok szellemé. Valami kifogyhatatlan lelkiességre van szükségünk, melynek forrásai ki nem apadnak!

Ezekből a forrásokból tűz és erő és hősiesség áradjon a harctereken, de fakadjon belőlük enyhület, gyógyvíz és olaj is. Kifáradnunk nem szabad; már csak azért sem, mert úgy látjuk, hogy csodálatos reakciók jelentkeznek bennünk, mikor a gyász s a szenvedés s ugyanakkor a hősiesség s az alkuvást nem ismerő odaadás illeti meg lelkünket s ez érintkezéstől a nagyot s a szépet s a lelkit új világosságban látjuk meg s új megtapasztalásban tesszük osztályrésztünké.

A háború ugyan törli a létet, mint a vashámor a követ s a közvetlen benyomásunk az lesz, hogy az emberélet csak olyan, min a fű s legszebb is csak olyan, mint a zsálya vagy a szíronták, melybe egyaránt belesuhog a halál kaszája s rendeket vág bele a virágzásba s az élet örömébe. Óriási lelki értékek peregnék ki a kaszasuhogás alatt, melyek tisztelttel töltenek el s melyekről érezzük, hogy azok nemcsak nem hiábalvalók, hanem ellenkezőleg azokból épül fel a jobb világ s hogy önmagukban is azt a legjobbat s legnemesebbet alkotják, amiért élni érdemes. Élni ugyanis nem azért érdemes, hogy az ember sok kenyeret fogyasszon és megvéhdedjék, hanem élni azért érdemes, hogy az ember a nagyban higgyen, hogy nagyon szeressen s a legnagyobbért, Istenért küzdjön s áldozatokat hozzon.

A magam számára pedig azt a hivatást látom kijelölve, hogy e pusztuló értékek közé álljak s amit meg nem teni lehet az élet számára, azt mentsem.

A háború borzasztó, durva, embertelen történés, melyben az ember kivetkőzik magából s durvul a lelke. Itthon azonban közérzést, testvériséget, könyörület fejt ki. Itthon nem vagyunk durvák, hanem sokkal finomabbak, mint volnánk háború nélkül — nem keményedtünk meg, hanem inkább megpuhultunk az ütések alatt, részvét s gyakorlati szeretet most a lelkünk.

Ez a két érzés s két megtapasztalás állít bennünket a

megpróbáltatások e második évébe — ez a kettős érzés tölt el, ez vigasztal is, erősít s sugalmaz minket. — Ezen érzésektől erősek leszünk s eme megtapasztalásoktól kifüzese-dünk s nekibátorodunk. Nekial-lunk a munkánknak ismét, megteszszük a tőlünk telhető s tudjuk azt is, hogy sok telik tőlünk. Telik annyi, amennyi kifogyhatatlan forrásokból telik; lévén a szeretet örök s kifogyhatatlan. Mi hiszünk a kifogyhatatlan szeretetben s a körülmények s a nagy szükségletekből eredő okos s célszerű eligazítás mellett gyakorolni is akarjuk azt. Van időnk, legyen erőnk is hozzá!

A világháború.

Orosz hadszíntér.

Volhyniában csapataink tegnap Derazonalá a Gorynj- és Dubnónál az Ikva-folyón átkeltek. Tarnopolnál növekedett az orosz támadások hevessége. Az ellenség a várostól északnyugatra behatott hadállásainkba, elfoglalta Dobzanka falut, de a szomszédos szakaszról odasiető német csapatok és saját honvédszászlóaljaink mindkét szárnyon oldalba támadták meg az oroszokat, visszahódították az előbb említett falut és az ellenséget újra visszavetették hídfelelő hadállásai. Az oroszok súlyos veszteségeket szenvedtek. Tarnopotól délnyugatra is visszavertük előretöréseiket.

Olasz hadszíntér.

Mint vártuk, tegnap a tenger-melléki harcra vonalon, különösen északi szakaszán a nagyobb arányú harcok egész sora fejlődött ki. Valamennyi az olasz támadások balsikerével végződött. A flietschi katlanban az olasz gyalogság megismételt támadása egyáltalán nem jutott előre. Jablencával szemben tüzelésünk menekülésszerű visszavonulásra kényszerítette az ellenséget. Haszonlóképen visszavertük a Javorcektől délre elhelyezkedett

olasz csapatok támadó próbálkozását.

A doberdói szakaszon, a fensik kiugró részén több ellenséges támadást, — mint mindig — visszavertünk.

A tirolai harcra vonalon az olaszok tegnap délután és ma a Monte Pianótól nyugatra eső szakaszon, a Popiena völgyben és a Cristallo vidékén hadállásainkat körülbelül egy-egy zászlóalj erősségű csoportokban támadták meg sikertelentül.

A Szereth mentén.

A heves harcok, amelyek a középső Szerethről nyugatra még teljes folyamatukban vannak, a legközvetlenebb összefüggésben állnak az osztrák-magyar és német csapatok támadásainak győzelmes kifejlődésével a wolhíniai területen Rovnától északra levő Gorynj-folyót elértek.

Az az erőteljes akció, amelyvel az osztrák-magyar és német csapatok itt a nagy túlerővel fellépő ellenséges erővel szemben fellépnek és a wolhíniai területen folyó harcok kedvező kialakulása feljogosít arra a feltevésre, hogy az itt említett orosz offenzívát csakhamar teljes megállásra bírhatjuk.

A VÉRTES VITÉZ első ünnepe.

Hadikórházak a vértés szobornál.

Szép napja volt vasárnap a vértés vitéznek, s általa a vármegyei s városi hadiártnak, özvegyeknek és rokkantnak.

Szép verőfényes őszi ragyogás ült meg a Városház terét, amely már 10 óra felé feketélt a közönségtől. 10 órakor jöttek a Vöröskereszt hölgyei a főispáni pár és Szőgény-Marich Julia alapítványi hölgy vezetése mellett. Utána a missziótársulat tagjai, majd Guthertz Jenő dr. törz orvos vezetése mellett a kórházi orvosok, tisztiek, ápolók és sebesültek. Mind elhozták a kuporgatott filléréket, hogy a vértés vitézbe való szegbeverés által száritsák az özvegyek kényeit, enyhítsék az árva kiserveit s hegesszék a rokkantak sebeit.

Az első pikkelyt dr. Guthertz Jenő cs. és kir. törz orvos, a hadikórházak parancsnoka a tiszteli és orvosi kar nevében, a másodikát gróf Széchenyi Viktor, mint a székesfehérvári Vöröskereszt Egylet elnöke az önkéntes ápolónok nevében, a harmadikat Scheffczik Antal őrmester a legénység nevében helyezte el a szobron. A szökeket 310 K-val váltotta meg a hadikórház, mely gyűjtés útján jött össze. Ezzel a szép adománnyal ismét tanujelét adta áldozatkészségének a kórházak parancsnoka, orvosi és tisztikar és az ápolónok.

A 17-es honvédek.

Közben felharsant a katonazenekar, s hogy odamasiroztak a házi honvéd regiment nobilis tisztjei, meg nyalka legényei, olyan emelkedett volt a hangulat, hogy szinte feledve volt a háború okozta nyomor, feledve keserűség, bánat!

A front előtt azután kiállt László őrnagy, ez a daliás, vitéz katona s olyan beszédet mondott, hogy fellelkésítette az egész közönséget. A fekete seregbeli vértés vitézt állította oda a honvédek elé, mint a régi magyar levente világ példáját. Azt az aranyzógot pedig világító szögnek tűntette fel, melyet a legelső magyar ember vert oda, s amelyik bevilágít, be-melegit minden magyar szívébe. Utána (3000 K-nál) nagyobb összszegzet tett le a főispán kezébe, mint a 17. honvéd gy. ezred adományát. A közönség megindult, áhítoos meghatottsággal hallgatta a csaták hőseit, de maga a főispán is könnyes szemekkel felelt.

Soha senki a magyar honvédek ilyen kristály-képet, ilyen remek rajzát nem látta. A magyar honvéd nemcsak rendíthetetlen hős, nemcsak ellensége-

